

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/64/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114011362
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3114011362.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Patrika Príbelského, PhD. na verejnom zasadnutí konanom dňa 25. novembra 2015 prejednal odvolanie obžalovaného

U. F.,

nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom A., W. XXXX/XX, t.č. v inej veci vo väzbe v Ústave na výkon väzby llava, na verejnom zasadnutí prítomného,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 2T/99/2014 zo dňa 12. mája 2015 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného zamietá, pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný U. F. uznaný vinným zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/ Tr.zák. formou účasti podľa § 21 ods. 1 písm. d/ Tr.zák., pretože od presne nezisteného dňa a mesiaca roku 2012 až do apríla 2013 pre doposiaľ nestotožnenú osobu, ktorá obstarávala metamfetamín (pervitín) v nezistenom množstve, (ktorý sa následne distribuoval prostredníctvom takzvaných schránok na rôznych miestach v Trenčíne a okolí), preberal peniaze od odsúdeného C. B., tieto obžalovaný odovzdával doposiaľ nestotožnenej osobe, ktorá naďalej drogy do schránok obstarávala, pričom táto nestotožnená osoba zasielala C. B. SMS správy prostredníctvom mobilného telefónu, kde bolo uvedené miesto schránky v Trenčíne alebo okolí, kde si mal odsúdený C. B. následne pervitín prevziať a neskôr sa táto osoba telefonicky s odsúdeným C. B. dohodla, na akom mieste odsúdený C. B. odovzdá peniaze za drogy.

Bol za to odsúdený podľa §§ 172 ods. 1, 42 ods. 1 Tr.zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody na 3 roky, pričom podľa § 51 ods. 1, 2 Tr.zák. mu bol výkon uloženého trestu podmienene odložený s probačným dohľadom na skúšobnú dobu 3 roky.

Podľa § 51 ods. 3 písm. c/, d/ Tr.zák. bolo obžalovanému uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze stretávania s osobami uvedenými vo výrokovej časti rozsudku súdu prvého stupňa.

Podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. súd zároveň zrušil výrok o treste v právoplatnom trestnom rozkaze Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 2T/10/2014 zo dňa 29.01.2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný U. F., ktoré zahlásil do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku. Následne obžalovaný odvolanie písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. Odvolanie smerovalo proti výroku o vine. Obhajca najmä poukázal na to, že na základe vykonaného dokazovania vôbec nemožno vyvodit' exaktný a nespochybniteľný záver o tom, že obžalovaný mal vedomosť o tom, že obžalovaný mal vedomosť o tom, že nejaká doposiaľ nestotožnená osoba predáva drogy C. B.; že obžalovaný má vedomosť o tom, že peniaze od C. B. sú platbou za drogy; že obžalovaný má vedomosť o tom, že peniaze od C. B. sú platbou za drogy; že obžalovaný takto úmyselne poskytuje inej osobe pomoc pri predaji drog; že obžalovaný odovzdával peniaze od C. B. doposiaľ nestotožnenej osobe vo vedomí, že ide o peniaze za drogy; že obžalovaný mal akúkoľvek vedomosť o systéme predaja drog prostredníctvom mŕtvych schránok. Obhajca vyhodnotil ďalšiu výpoveď svedka C. B. na hlavnom pojednávaní tak, že tento vyvinil obžalovaného z akejkoľvek účasti na dohadovaní ďalších dávok drog po odovzdaní peňazí (určovania miesta a času ďalšej dodávky). Ďalej sa obhajca v odôvodnení odvolania zaoberal právnymi otázkami. K tomu ako na závažnú skutočnosť poukázal na to, že účastníkom môže byť konkrétna osoba len vtedy, ak sa jedná o dokonaný trestný čin alebo jeho pokus. Navyše k stíhaniu účastníkov (organizátorov, pomocníkov, návodcov a pod.) na dokonanom trestnom čine môže dochádzať až vtedy, ak je známy hlavný páchatel', prípadne ak je proti nemu už vedené trestné stíhanie. Obhajca taktiež namietal, že pri modifikácii skutku nebola súdom zachovaná totožnosť so skutkom, pre ktorý bola podaná obžaloba. Obhajca navrhol rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr.por. v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Tr.por. vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie. Alternatívne, aby odvolací súd obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní navrhol prokurátor krajskej prokuratúry odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytýkaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

K vytýkanej chybe týkajúcej sa zásady totožnosti skutku, uvádza senát odvolacieho súdu nasledovne. V obžalobe prokurátorky bolo obžalovanému kladené za vinu „ ... že obstaral pervitín a následne predával pervitín C. B. ...“. V odsudzujúcom rozsudku súdu prvého stupňa je obžalovanému kladené za vinu: „ ... že pre doposiaľ nestotožnenú osobu, ktorá obstarávala pervitín pre C. B., preberal od tohto peniaze za pervitín a tieto obžalovaný odovzdával doposiaľ nestotožnenej osobe ...“. Totožnosť skutku je pritom zachovaná aj vtedy, ak je zachované konanie alebo následok. Pritom preberanie peňazí za drogy od C. B. obžalovaným vyplýva ako zo skutkovej vety obžaloby, tak aj odsudzujúceho rozsudku. Taktiež následok dokonaného zločinu podľa § 172 ods. 1 písm. c/ Tr.zák. v podobe neoprávneného predaja drog C. B. vyplýva taktiež zo skutkovej vety obžaloby, tak aj odsudzujúceho rozsudku súdu prvého stupňa.

Nie je pritom v rozpore so zásadou totožnosti skutku, ako po úprave niektorých skutkových okolností následne právna kvalifikácia uvedená v obžalobe, ako páchatel'stvo ku konkrétnemu trestnému činu, bude súdom prvého stupňa zmenená na účastníctvo v podobe pomoci k spáchaniu toho istého konkrétneho trestného činu. V prejednávanom prípade tento záver platí o to viac, že skutkové okolnosti v podobe obstarania a predaja drog obžalovaným ako páchatel'om, neboli preukázané len v dôsledku použitia zásady „v pochybnostiach v prospech obvineného“. Preberanie peňazí za drogy od C. B. obžalovaným však zostalo preukázané bez akýchkoľvek pochybností.

Nemožno pritom prisvedčiť ani názoru obhajcu v tom, že uznaniu viny pre účastníctvom bráni zásada akcesority účastníctva. Z ustanovenia § 21 ods. 1 Tr.zák. vyplýva, že pre účastníctvo sa nevyžaduje, aby bol známy páchatel'a (§ 19 Tr.zák.), resp. aby tento už bol aj trestne stíhaný (§ 206 ods. 1 Tr.por.). Podľa § 21 ods. 1 Tr.por. sa vyžaduje, aby išlo o účastníctvo na dokonanom trestnom čine alebo jeho pokuse. Druhou podmienkou podľa § 21 ods. 1 písm. d/ Tr.zák. je poskytnutie pomoci inému na spáchanie trestného činu. V predmetnom prípade niet pochybností o tom, že bol spáchaný dokonaný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a

obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/ Tr.zák., pretože iná osoba predávala drogu - pervitín C. B. (predbežná otázka podľa § 7 ods. 1 Tr.por.). Pod pojmom iná osoba sa pritom zároveň nemá na myslí už aj konkrétne zistená, resp. aj trestne stíhaná osoba. Vo vzťahu k osobe akcesorita účastníctva znamená, že páchatel konkrétneho trestného činu nemôže byť zároveň aj účastníkom na tomto trestnom čine (páchatelstvo „pohlcuje“ účastníctvo).

K namietaným skutkovým zisteniam senát odvolacieho súdu poukazuje už na svoje predchádzajúce rozhodnutie v tejto veci (sp.zn. 23To/13/2015 zo dňa 02. marca 2015 - zrušenie pôvodného oslobodzujúceho rozsudku), keď svedok C. B. v prípravnom konaní aj na hlavnom pojednávaní zhodne vypovedal, že peniaze za drogy zo schránok odovzdával vždy osobne práve obžalovanému. V tomto smere svedok na ďalšom hlavnom pojednávaní (po zrušení oslobodzujúceho rozsudku vyššie uvedeným rozhodnutím odvolacieho súdu) len „zmiernil“ početnosť odovzdávania peňazí za drogy obžalovanému (z 50-krát na viac ako 5-krát). V tomto smere z hľadiska vedomostí obžalovaného o účele „platby“ a odovzdávania peňazí inému, ktorý zabezpečoval „plnenie schránok“, svedčí to, že po uskutočnenej platbe na požiadanie (približne jedenkrát za týždeň) C. B. mal tento znovu drogu v niektorej zo schránok. Akonáhle však za drogu takto prestal platiť, C. B. drogy už v schránkach nedostával.

Preskúmaním výroku o súhrnnom treste odňatia slobody, senát odvolacieho súdu zistil, že tento bol súdom prvého stupňa uložený zákonne podľa ustanovení použitých vo výrokovej časti rozsudku. Uložený trest odňatia slobody je pritom v súlade so sadzbou trestu odňatia slobody uvedenou v § 171 ods. 1 Tr.zák. (3 roky až 10 rokov).

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.